

Foto: Roman Černý

Italské Hello české zpěvačky z Londýna

PŘIPRAVIL: HONZA DĚDEK

Na hudební scénu vtrhla jako velká voda — její první EP jí vyneslo cenu Anděl v kategorii Objev roku, absolvovala hudební školu v Londýně, její debutová deska Hearts sklídila nadšené recenze a nyní s písní Hell.o boduje v Itálii. Už dávno to není jen dcera slavné zpěvačky. Zastupována OSA od 2012, v databázi má registrováno 20 hudebních děl.

Studovala jste tři roky skladbu na hudební škole v Londýně. Jak takové studium probíhá a jaké může člověku přinést možnosti?

Liší se to samozřejmě obor od oboru — každý klade důraz na něco jiného.

Konkrétně u skladby šlo vlastně o píseň samotnou — od textu přes produkci až po práva a historii jednotlivých žánrů. Základem jsou opravdu

dostali na určitý level. Některá škola nabízí tak dobré kontakty a funguje tam natolik strategický networking, že to svým studentům může teoreticky usnadňovat, například Brit School, kam chodila Adele, Jessie J nebo Amy Winehouse. Málokterá hudební škola na tohle své studenty neláká... Ve finále je to ovšem stejně na člověku samotném a na tom, kdy pro něj přijde ten ideální čas se prosadit. Pro

Foto: Petr Klapper

dobří učitelé, k nimž má člověk přirozený respekt, protože to jsou všechno lidé, kteří spolupracovali se zvučnými jmény typu B. B. Kinga, Van Halen, Groove Armada, Dido nebo Prince. Často se stávalo, že se výuka podobala spíš vyprávění z jejich života, ale tím víc jsme si to pak prostě pamatovali.

Nakolik může studium v Londýně pomoci zahraničnímu muzikantovi uchytit se na londýnské hudební scéně?

To je dost individuální. V první řadě bych nezdůrazňovala zahraničního muzikanta, protože i rodilí Londýňané musí pěkně makat, aby se

mě bylo zásadní být v tom prostředí, zahrát si pár koncertů a nechat se inspirovat.

Nakolik je podle vás pro hudebníka z Česka obtížné prosadit se v Anglii?

Nerada nad tímhle přemýšlím tak, že hudba má nějaké hranice. Když je ten člověk jako individuum dostatečně šikovný a pracovitý, má potenciál, vkus a cit na to, vytvořit si kolem sebe dobrý tým, nemůže existovat důvod, proč by měl mít menší šanci uspět než jeho kolegové z Anglie.

Objeví se vaše loňské album i na anglickém trhu?

Foto: Roman Černý

Dostat mou muziku k co nejvíce lidem je jedním z mých velkých snů. Zatím však dostala přednost Itálie — tam album vyšlo 10. března. Do Anglie ho dosud vozím sama na festivaly a jiná vystoupení, ale v mojí hudební škole v Londýně se toho už také dopídili, a když jdu kolem, tak mě každý zastavuje, kde ho může sehnat. Tak na tom asi něco bude...

Jak došlo k tomu, že se váš singl Hell.o uchytil v Itálii?

V průběhu loňského roku se mi ozval jeden pán z vydavatelství, kterému se skladba líbila a který byl přesvědčený, že má šanci v Itálii uspět. Začali jsme na tom pracovat a trvalo půl roku, než se písnička do rádií opravdu probouvala. Měla jsem velké štěstí, že se to setkalo s takovou podporou.

A v kolika rádiích ho vlastně vysílají?

Když se Hell.o nasazovalo, začalo ho hrát naráz 34 rádií. V současné době ten počet může být vyšší, protože se přidala i spousta lokálních rádií. Přijde mi skvělé, že to takhle funguje.

Nedávno jste byla v Itálii propagovat svou píseň Hell.o osobně — na co se vás nejčastěji ptali tamní novináři?

Moc mile mě překvapilo, že se hodně ptali na proces tvorby, moje inspirace, co poslouchám a jak dlouho skládám. Nebyly to vesměs žádné povrchní dotazy. Každý se ovšem zeptal, jestli tam budu hrát naživo, což jsem jim slíbila!

Chystáte tedy turné po Itálii?

V současné době plánuji s italským promotérem podzimní vystoupení v Miláně. Překvapilo mě, že o to stojí víc než v Římě. Nakonec jsem pochopila, že Milán je finanční a společenské centrum. Každopádně se moc těším a počítám i s tím, že mezitím nějaká vystoupení přibudou.

Jaké bylo vystoupení v italské talk-show Che Tempo Che Fa?

Přiznávám, že jsem pár dní předtím měla lehkou paniku. Viděla jsem

Foto: archiv Lenny

několik videí předchozích dílů a zjistila, že tam vystupovali například U2, Coldplay nebo Madonna. Na místě ovšem byla úplná pohoda. Vše bylo perfektně zařízené, včetně překladu, navíc se k nám chovali moc hezky, takže nervozita ze mě zase rychle spadla.

Mimochodem — vy jste někdy poslouchala italskou hudbu?

No jasně! O to to celé bylo pro mě vzácnější! Mým oblíbencem je zpěvák Zucchero. Byla jsem na jeho koncertě v Praze a byl to jeden z mých největších hudebních zážitků. Má nádherný hlas a ta muzika má prostě koule.

Foto: Petr Klapper

Foto: Petr Klapper

Proč myslíte, že tahle vaše skladba oslovila zrovna Italy, a nikoliv třeba Nory nebo Nizozemce?

Těžko říct... Třeba to tak mělo být, protože Italové jsou pro to velmi zapálení.

Nevzali to a nestrčili do šuplíku. Mám tam skvělý tým a ten pro to aktivně každý den pracuje, což je klíčové. Produkci písně jsme se zase

evidentně trefili do italského vkusu, ale já věřím, že by to mělo sancí i jinde...

Ve kterých dalších zemích tedy singl Hell.o ještě vyjde?

To se nechám překvapit i já sama. Samozřejmě na tom pracujeme, ale já jako autorka zároveň bojuji s tím, že mám spoustu dalších skladeb, na

kterých pracuji a věřím, že by mohly být pěknými singly... Tak uvidíme.

Vybrali si v nějaké další zemi i jiné vaše skladby?

Někde si vybírali opravdu individuálně — ne každý chtěl Hell.o. Třeba v Srbsku a Chorvatsku si řekli o Lover, v Německu zase chtěli něco tanečnějšího... Většinou si to určili sami, protože mají cit pro to, co v dané zemi funguje.

Je pravda, že v Německu vyjde remix Hell.o?

Německo v současné době platí za Mekku elektronické muziky, takže remix by tam perfektně zapadl. Začátkem roku jsem si vymyslela soutěž o remix Hell.o přístupnou úplně všem a už teď máme jasného vítěze, takže bych to chtěla určitě pozitivně využít.

Uspět v Itálii je úžasné, ale přece jen — nemrzí vás trochu, že to zatím nevyšlo v Anglii, která je tou pravou hudební Mekkou?

Takhle to neberu. Do Anglie jezdím pořád ráda a často, mám možnost tam vystupovat a přijde mi to hrozně inspirativní. Skládám pořád nové věci, takže jestli se tam Hell.o teď nechytí, tak to třeba vyjde příště.

Nakolik bylo vlastně obtížné dostat Hell.o do tuzemských rádií?

Paradoxně to šlo přes lidi, kteří tomu skoro nevěřili. Vyslechla jsem si opravdu hodně poznámek — že to má divný mix, že je zahraniční master zbytečný, že mi to s tím pípancem nepustí, protože z toho lidi budou zmatení. Ale já když vím, co chci, tak mám hroší kůži. Šlo mi to jedním uchem dovnitř a druhým ven.

Jaké máte hudební plány na letošní rok?

Za poslední půlrok se toho stalo tolik, že se moc neodvažuji předvídat další plány. Každopádně bych se ráda soustředila na novou tvorbu a vedle toho budeme samozřejmě s kapelou v létě vystupovat na pár festivalech tady i v cizině. Tak je na co se těšit! ☺